

Planløshed indenfor Forsørgelseslovgivningen, at Bestræbelser for at fjerne denne Planløshed er paakrævet, og det er derfor Regeringens Ønske at bringe System i den danske Forsikrings- og Forsørgelseslovgivning. Forsaavidt angaar Forsikringslovgivningen er Forsøget gjort gennem de i forrige Rigsdagssamling forelagte Forslag til Lov om Folkeforsikring og Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, hvortil i indeværende Rigsdagssamling kommer et Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

Nærværende Forslag er Regeringens Forsøg paa at udarbejde en systematisk Forsørgelseslov. Som Grundlag for Regeringens Overvejelser og for Lovforslagets Udarbejdelse har man særlig benyttet det af Socialminister *Steincke* i 1919—20 udarbejdede Værk »Fremtidens Forsørgelsesvæsen«, der i I. Del giver en Fremstilling af Principperne i den gældende Forsørgelseslovgivning og af de Synspunkter, efter hvilke en fremtidig Forsørgelseslovgivning bør bygges op, og i hvis II Del der fremsættes en udformet Plan til Opgavens Løsning.

Der skal i det følgende gøres Rede for, paa hvilke Hovedpunkter Regeringen retter sin Kritik imod den gældende Forsørgelseslovgivning, og for, hvilken Konsekvens man drager af Kritiken med Hensyn til Forslagets Opbygning, medens der med Hensyn til Forslagets Enkeltheder henvises til Redegørelserne for de enkelte Afsnit og til Særbemærkningerne til de enkelte Bestemmelser.

1. § 346 i nærværende Forslag viser, hvor stort et Antal Love der skal ophæves, hvis Forslaget gennemføres, og derigennem ogsaa, i hvormange Love Forsørgelseslovgivningen nu er stykket ud. Som de vigtigste skal nævnes Fattigloven med Ændringer, Hjelpekasseloven, Bestemmelserne i Alimentationslovene om forskudsvis Udbetaling af Underholdsbidrag, Enkebørnsloven, Værgeraadsløven og Børnetilsynsloven, hvortil kommer en Række Enkelbestemmelser i andre Love, der vedrører Fattigvæsenet. Det synes indlysende, at det volder den forsørgelsesmæssige Administration uforholdsmæssig store Vanskeligheder, at den skal søge de Regler, hvorefter Administrationen skal finde Sted, i saa mange forskellige Love, og at mange Regler, der kunde og burde være ens, er forskellige, fordi Lovene er bygget op til forskellige Tider og efter forskellige Principper.

Man anser det derfor for ønskeligt, at *Forsørgelseslovgivningen kodificeres*, og at

der derhos finder en Samarbejden Sted med det for Øje, at Reglerne i de forskellige Afsnit bliver ensartede, hvis de kan være det, og kun indbyrdes afvigende, hvor Forholdene gør dette nødvendigt.

2. Administrationen af Forsørgelseslovgivningen er lagt i Hænderne paa en Række forskellige Organer. Selve Fattigloven og Enkebørnsloven administreres af Kommunalbestyrelserne, Hjelpekasserne ledes af særlige Bestyrelser, Værgeraadsløven administreres af Værgeraadene, og den forskudsvis Udbetaling af Underholdsbidrag (i Forbindelse med Skønnet over, om Betingelserne herfor er til Stede) foretages af Politimestrene. Saalænge Vægten indenfor Forsørgelsesadministrationen laa hos Centralstyrelsen, kunde en Ordning som den nuværende maaske forsvares, men med den stigende Decentralisation fra oven til Fordel for det kommunale og folkevalgte Selvstyre maa Ønsket om en Centralisation i det lokale Styre melde sig med øget Styrke. Herom vidner den Organisation, der er etableret indenfor de forskellige Organer i Form af Amsraadsforeninger, Købstadsforeninger, Sogneraadforeninger m. v. En Hovedfejl ved det gældende System er, at dette er i Strid med det Princip, at den, der har Magten, ogsaa maa have Ansvar, d. v. s. det økonomiske Ansvar. Dertil kommer, at der ikke tilvejebringes det fornødne Overblik, hvilket er særlig nødvendigt, naar Lovkomplekset er saa stort og vanskelig overskueligt, og at det i mindre Kommuner, navnlig i Landkommuner, hvor Administrationen ikke er saa omfattende, er urimeligt, at saa mange Personer skal kaldes til Deltagelse i denne. Endelig er Systemet tids-spildende og bereder de trængende Vanskeligheder, idet den for mange svære Vej til Hjælp bliver mere vidtløftig end paakrævet og særlig ydmygende, naar det er til selve Fattigvæsenet, at Henvendelsen om Hjælp skal rettes.

Ud fra disse Betragtninger stiller man Forslag om, at hele *Lovens Administration henlægges til eet Organ*, nemlig til et af Kommunalbestyrelsen valgt og af Medlemmer af denne bestaaende Udvalg, *det sociale Udvalg*, der med Ansvar overfor Kommunalbestyrelsen og med den fornødne Bistand dels af særlig sagkyndige eller interesserede, dels af specielt kontoruddannede Personer skal overtage de Funktioner, som nu indehaves af de kommunale Raad, Værgeraad og Hjelpekassebestyrelser.

I denne Forbindelse skal nævnes, at der i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« II (§§